

О. О. Сухобокова

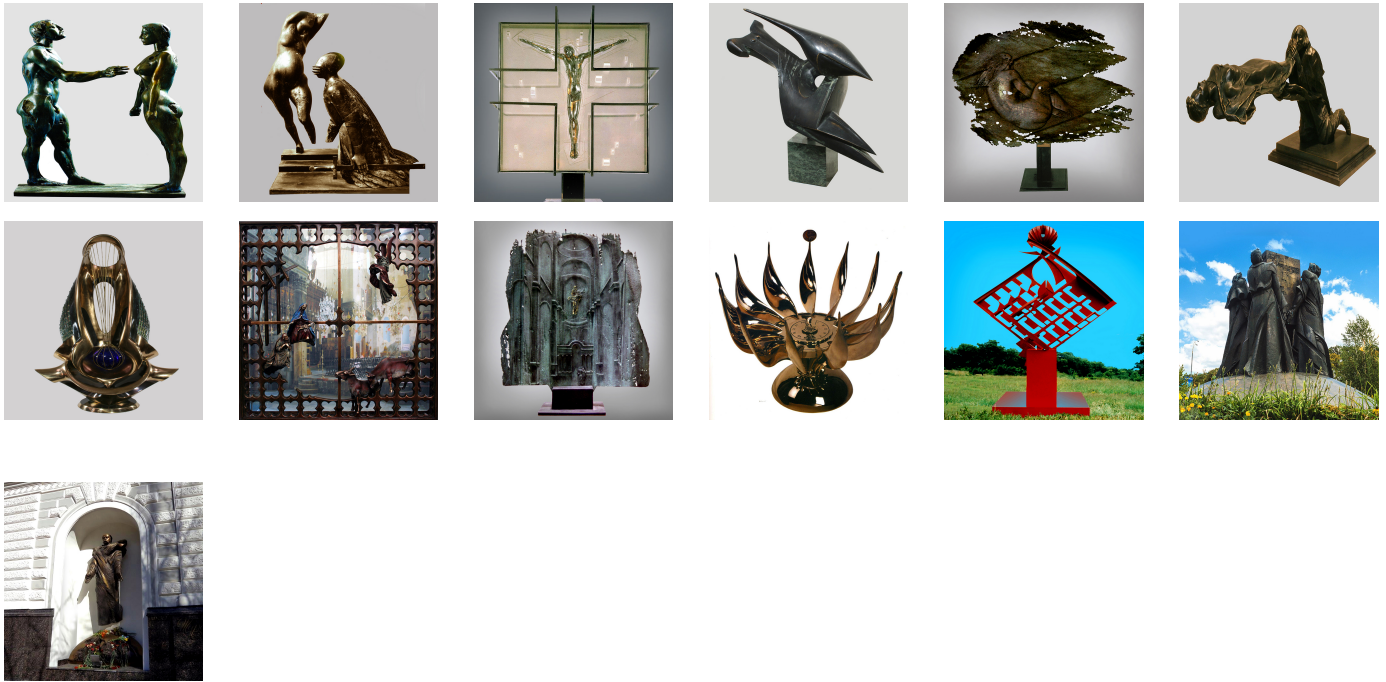
Прокопов Євген Йосипович

ПРОКОПОВ Євген Йосипович (04. 05. 1950, Київ) — скульптор. Син [Й. Прокопова](#). Заслужений художник України (1989). Член НСХУ (1978), Міжнародного центру скульптури (2022). Закінчив Київський художній інститут (1975; майстерня В. Бородая), аспірантуру Академії мистецтв СРСР (Москва, 1980). Працює в галузі монументальної та станкової скульптури з різноманітними матеріалами: бронзою, алюмінієм, каменем. Один з перших почав використовувати дзеркальну поліровану сталь, а в рельєфах — випадкові ефекти гальванічних мідних пластин. На початку творчості надавав перевагу сюжетним композиціям та портретам, у 1990 х рр. перейшов у пластиці до змістовної метафори та лаконічної форми. Основні теми — філософське осмислення людського буття, сили духу, материнства, любові, класичні релігійні сюжети. Творам П. притаманні максимальне використання властивостей матеріалу, акцент на поверхнях, авангардні прийоми «розірваної форми» й просторових пауз, що дозволяють передати глибинні смисли через узагальнені символічні форми. Віртуозно вибудовує скульптури з найдрібніших фрагментів, кожен з яких може бути збільшений до нескінченності та стати самостійним твором мистецтва. Автор низки пам'ятників в Україні та за кордоном. Учасник всеукраїнських та закордонних мистецьких виставок від 1978. Відбулося понад 20 персональних виставок в Україні, США (Чикаго, 1996), Німеччині (Ляйпциг, 1990), Данії (Оденсе, 1992). Від 1996 працює як в Чикаго, так і в Києві. Деякі твори зберігаються в Національному музеї «Київська картинна галерея», Національному художньому музеї України (Київ), Українському національному музеї й Українському інституті сучасного мистецтва в Чикаго, Меморіальному центрі Голокосту в м. Фармінгтон-Гіллз, Музеї біблійного мистецтва в м. Даллас (обидва — США), Хялеській церкві в Оденсе,

Третьяковській галереї у Москві.

Фотоілюстрації

Основні твори

бронзова фігура музи архітектури на фасаді Центрального будинку художника (1978); пам'ятники — Т. Шевченку «Прометей» на фасаді Національного музею Т. Шевченка (1988), студентам та викладачам Київського університету імені Т. Шевченка «Шлях пізнання» («Атланти») (1989; обидва — Київ), патріарху Йосифу Сліпому в Чикаго (2009), Героям Небесної сотні та всім загиблим Героям України в с-щі Блумінгдейл, поблизу Чикаго (2015; обидва — США); скульптурні твори — «Пам'ять» на території Михайлівського Золотоверхого монастиря (1988, реконструкція — 2019 під назвою «Жертвам за віру»), «Єдність віри» у м. Райнгардтсдорф-Шена (Німеччина, 1989), «Оплакування» («П'єта») у Тернополі (1990), «Червоний квадрат» («Індустріальний шторм») у м. Бруклайн (США, 2001), «До Перемоги!» («Велосипедисти») у м. Тайбей (Тайвань, 2008); станкові скульптури — «Поет та муза» (1982), «Леда і лебідь» (1985), «Благовіщення» (1986), «Мрія» (1988), «Адам і Єва» (1990), «Тайна вечерея» (1992), «Собор» (1993), «Кришталевий простір» (1995), «Раритет» (2002), «Різдво» (2020).

Рекомендована література

1. Лисенко Л. Скульптор, який завжди працював красиво // ART Емігранти. К., 2008;
2. Титаренко О. Євген Прокопов, Sculpture Par Excellence // Fine Art. 2011. Вип. 13;
3. Лисенко Л. Євангеліє від скульптора Євгена Прокопова // Світогляд. 2019. № 6;
4. Петрова О. Спадкоємець Архипенка (або Призначення митця) // День. 2020. № 82.

Бібліографічний опис:

Прокопов Євген Йосипович / О. О. Сухобокова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-878127>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).